

ONDERSCHEIDING Hub Alken krijgt zevende dan voor vele verdiensten

Ambassadeur van

in karatesport

het spel der reflexen

Hub Alken is grondlegger, apostel en goeroe van het karate in Limburg. Afgelopen weekeinde werd de Geleense grootmeester door de Karate-do Bond Nederland (KBN) voor zijn vele verdiensten gekroond met de zevende en hoogste Dan in het Shotokan, de grootste karatestijl binnen de KBN.

door **Ton Reijnaerts**

Bij karate denkt de een aan witte pakken, aan mystiek, meditatie en geestelijke kracht. De ander aan de Karate Kid. Aan mannen die met de benen gestrekt door de lucht vliegen. Om hun tegenstander, onder het slaken van een luide kreet, met één welgemikte trap uit te schakelen. De jongere generatie denkt aan K1 gevechten. Het illustreert de brede ontwikkeling van het karate. Hub Alken juicht toe dat zijn sport veel dynamischer is geworden. De keiharde K1 is echter niet aan hem besteed. Evenmin als zweverige Oosterse mystiek overigens. „Allemaal onzin. De Japanners zijn er in de beginjaren steenrijk mee geworden. Als ik doervroeg draaiden ze zich om. Ze hadden ook geen antwoord. Het waren enkel commerciële verkooppraatjes.”

De reactie typeert Hub Alken. Een joviaal en aimabel type, dat een opmerkelijk stevige handdruk geeft. „Hub is een grote man, met een klein hartje”, glimlacht echtgenote Sonja. Een man die al veertig jaar met hart en ziel voor karate leeft. „Dat is alleen mogelijk als het gezin erachter staat”, glimlacht Hub. En

Hub Alken leeft voor de karatesport. Met zijn sportschool bracht hij vele

inderdaad: ook Sonja en dochter Angelique beoefenden jarenlang karate. Zoon Roger, de Nederlandse karatebondcoach van de pupillen en junioren, groeide zelfs uit tot een wereldtopper. En tot Alkens

vreugde lijkt ook kleinzoon Milan (8) het karatespoor te volgen. Tja, wie volgt niet het karatespoor, dat de hoog gewaardeerde grootmeester sinds bijna veertig jaar door en mét Limburg trekt. Was

kampioenen voort onder wie zijn zoon Roger.

Hub Alken een voetbaltrainer, dan hadden de fans hem aanbeden en de media hem uitgeroepen tot een Godenzoon. Even een willekeurige greep: Lissette Zellissen werd in 1992 vice- wereldkampioene in Gra-

nada. Roger Alken won in 1993 brons tijdens de World Games in Den Haag, Marisca Verspaget werd vijfde tijdens het WK in Tokyo 2008, Xavier Köhler werd in 2009 Europees juniorenkampioen in Pa-

rijs, Kaylee Zwakhalen won brons op het EK cadetten 2010 in Izmir. En dan praten we nog niet over de vele (Open) Nederlandse titels die Eveline Steinbach, Lissette Zellissen Marisca Verspaget en zoon Roger

foto **Ermino Armino**

onder zijn leiding behaalden. Het was tijdens zijn militaire diensttijd dat de Geleener (67) door grootmeester John Bluming werd besmet met een onuitroeibaar karatevirus. In 1971 gaf Alken als eerste karateles in Limburg. Met demonstraties en lessen op lagere en middelbare scholen in Geleen alsook in de sportschool van zoon Roger in Buchten promoot hij nog steeds het karate. „Wat ik het mooie aan karate vind? Karate bevat alles om lichaam en geest gezond en sterk te houden. Om wedstrijden te winnen moet je over uitstekende reflexen beschikken. Maar ook mentaal sterk zijn en over wedstrijdinzicht beschikken. Het gaat om balans tussen lichamelijke en geestelijke kracht, om zelfbeheersing en het verkennen van je grenzen.” „Vecht nooit buiten de sportschool”, is bij Hub Alken een gouden regel. „Een vermeden gevecht is een gewonnen gevecht.” Noodgedwongen overtrad hij de regel zelf een keer. Enkele criminelen terroriseerden al een jaar ongestraft zijn voorheen veilige woonbuurt. De sociaal bevlogen Alken gaf commentaar, waarna drie mannen bij hem thuis verhaal kwamen halen. Een van hen bedreigde hem met een gigantisch mes, met aangescherpt lemmet. De altijd rustige Alken trad buiten zijn oevers. De man met het mes ging onderuit met gebroken ribben en bebloed hoofd. De twee andere zetten het schielijk op een lopen. Voor even was de in de ‘Heiligenbuurt’ wonende Geleener geen heilig boontje. Hij blikt er met gemengde gevoelens op terug. Want zo zitten hij en karate immers niet in elkaar. „Karate is een vechtsport maar het bevat allesbehalve agressie. Bij de beoefening van wedstrijdkarate is dan ook de hoofdregel dat men de tegenstander niet raakt met een techniek die hem of haar ernstig letsel toebrengt. Nogmaals: buiten de sportschool is een vermeden gevecht een gewonnen gevecht.”